

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΑΜΟΧΙΝΗΣΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΔΑΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ. — Διηγῆσον μου καὶ πέσ' μου
ὄσας ξέρεις νοβιτές.

Γ. — Πανηγύρια τοῦ Συνδέσμου
ἐγουδέραμε προχτές.
Πανηγύρια ἐγκαινίων
τοῦ Σχολείου τῶν ἀπόρων
καὶ πινάκων καὶ θρανίων
καὶ ὀργάνων διαφόρων
τοῦ ιδρύματος αὐτοῦ,
κι' ἄλλων σχετικῶν πραγμάτων
δι' ἐξόδων καὶ χρημάτων
εὐεργέτου ζηλευτοῦ.

Μ. — Αἰωνία του ἡ μνήμη τοῦ Βαλλιάνου ποῦ τὰ στέργει.

Γ. — Μὰ καὶ τοῦ Καβαλλιεράτου προχτεῖ ἐπαινος πολὺς
ποῦ λαμπρὰ τὰ διενθύνει καὶ λαμπρὰ τὰ καταφέρνει
νὰ τραβᾷ ἐπὶ Λονδίνου τὰ ἐν ὄψει τῆς Σχολῆς.

Ἔτσι εὐκόλα, νὰ ξέρης δὲν τὰ καταφέρνουν ἄλλοι
κι' ἂν ὁ Παναγῆς δὲν ἦτο τοῦ Συνδέσμου τὸ κεφάλι
ἐργαζόμενος ἀόκνως καὶ σπουδαῖα ἐκτελῶν,
γιὰ τοὺς ζῶντας ἐν πενίᾳ

οὔτε θᾶβλεπος θρανία
οὔτε μέγαρα Σχολῶν.

Ἐγκαινιάσαν' οἱ φτωχοὶ γιὰ πείσμα τῶν πλουσίων,

ὑπὸ ὀνυμὸν νεώτατον,

σχολεῖον χρησιμώτατον

ἀπόρων κορασίων.

κι' ἐκεῖ θὰ γείωνται Μαρῆ

διάφορα φορέματα

μὲ βελονιά πολὺ γερῆ

καὶ ὄχι μὲ τὰ ψέμματα,

κι' ὅλα τῆς μόδας τὰ καλὰ

ποῦ θέλουν ἢ κυρίες,

κι' ἄλλα ἐργόχειρα πολλὰ

γιὰ τῆς τραπεζαρίας

καὶ θὰ γλυττώνη ἑάφτιωντας κάθε φτωχὸ

Μ. — Μπράβο λοιπὸν τοῦ Παναγῆ, μπράβο

Γ. — Ἐγκαινιάσαμε, Μαρῆ, γιὰ τοὺς ἀπόρους σπῆτι

μὲ γοίλγες εὐρωπαϊκῆς

καὶ μὲ κολτρίνες γαλλικῆς

ποῦ τοὺς εὐπόρους βέβαια, τοῦ τόπου μας, ἐκπλήττει

κι' ἤλθ' εὐτυχίας ἐποχῆ

καθ' ἣν ἡ τάξις ἡ φτωχῆ

καὶ στρωῶμα κατωτέρων,

περὶ ζωὴν βελτίωνα πολλῶν εὐποροτέρων.

Κι' ἐν ἐποχῇ, μωρὲ Μαρῆ, καθ' ἣν ἡ ἀπορία,
μὲ τὰ κληροδοτήματα

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΓΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΣ441Φ20127

σπουδαία κτίζει κτήματα
 και βρίσκει σωτηρία,
 'μόνον σ' ἔμὲ δὲν ἔστειλε τὸ μαῦρο πεπρωμένο
 τὸν ποιητὴ τὸν ἄπορο,
 κανένα πολυηπόπορο
 κριθάρι φορτωμένο!

×

Μ. — Δὲν ἔβρεις πόσον χαίρομαι ποῦ τέλος πάντων Γιάννη,
 μὲ τοῦ Βαλλιάνου τὰ λεπτά ὁ τόπος κάτι φτάνει,
 και τ' ἄπορο τὸ σερνικὸ
 μὲ ὄφι μαραμένη.

μαθαίνει τὸ συντακτικὸ
 και τὴν περισπωμένη
 και κάθε κῆρη ὄρφανή
 π' ἀνύπαντρη γεράζει,
 μαθαίνει μὲ τὴ μηχανή
 γαζὶ και τουρκογαζὶ,

και γίνεται μιὰ κίνηση στὰ πεδαμένα χρόνια
 οὐ μόνον ἀπὸ γράμματα ἀλλὰ κι' ἀπὸ βελόνια.

×

Γ. — Μὲ τοῦ Θεοῦ τὸ θέλημα
 ὅλα καλὰ κι' ὠφέλιμα,
 ἀλλὰ γὰ τ' ἄπορο παιδί και τὴ φτωχὴ κοπέλα
 ἐν τῇ Ἐπαγγελματικῇ
 ἔπρεπε γὰν και μαγερεῖο νὰ βράζει μιὰ παδέλα
 μὲ λίγη κάλοφι φακή.
 Καλὴ ναι κι' ἡ γραμματικὴ,
 καλὸ και τὸ βελόνι
 μ' ἀναθεμά τους εἶν' ἄκοι
 οἱ τῆς κοιλίας πόνοι!

×

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς
 μὴ δείχναν τὸ παλάτι
 και μῶλεγαν « νὰ μᾶς εἰπῆς
 ἂν βρῆς νὰ λείπη κάτι. »

Κι' ἐγὼ ἔχαμογέλασα και εἶπα τῶν κυρίων,
 ἄς λείπει τὸ καλλίτερο. Δὲν ἔχει μαγερεῖον!
 Κι' ἂν κάμετ' ἓνα μαγερεῖο στὸ σπῆτι ἐπὶ πλέον,
 θὰ κλείσειτ' ὅλα τὰ σχολειὰ ἀρρένων και θηλέων
 και τοὺς ἀπόρους μαθητὰς θὰ βγάνετε ξιφτέρια,
 ἂν ἀγοράσετε πολλὰ κουτάλια και μαχαίρια.

×

Μ. — Μὲ τοὺς ἀπόρους μαθητὰς κι' ἡ ἀπορὸς μας Μοῦσα
 αἰεὶ εὐγνωμονοῦσα.

τὸν εὐεργέτην ἐξυμνεῖ, τὸν εὐεργέτην ψάλλει
 και Σύνδεσμοι καθὼς αὐτὸς ἔπρεπε γὰναι κι' ἄλλ'
 ἀκράτητον στὸν τόπο μας νὰ τρέχῃ τὸ χρυσάφι
 και νὰ λαμβάνῃ διὰ τὸ ἕκ καθένας ὅ,τι γράφῃ.

Τὸν εὐεργέτην ἐξυμνῶ
 μὲ τῆς φτωχῆς στροφῆς μου,
 ἀλλὰ συνάμα κι' ἐπαινῶ

τὴν δρᾶσιν τοῦ Συνδέσμου,
 ποῦ μὲ τὴν διοργάνωσιν σχολῶν ἐν ἀπορία,
 ἔλυσε τὰ στρουφνότερα τοῦ Γράμματος χωρία.

×

Γ. — Αὐτὰ λοιπὸν μωρὲ Μαρηὶ περὶ τῶν ἐγκαινίων
 ποῦ ζωηρῶς ἐώρτασε τὸ πλῆθος τῶν Κρανίων,
 μ' ἀγιασμοὺς, μὲ ἄσματα, μὲ λόγους, μὲ ποιήματα,
 μὲ δύο φιλαρμονικὰς κατὰ τὰ διαλείμματα,
 και μὲ πλουσίαν τράπεζαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον
 δι' ἅπαντας τοὺς μουσικοὺς
 και ἄλλους ἐπιτροπικοὺς
 τοὺς ἀντιπροσωπεύοντας τὸ ἄπορον στοιχεῖον.

×

Ἐν ὄφει πανηγυρικῇ,
 ἦταν ἡ γῶγ' ἀλλοιωτικῇ
 ἦρθ' ἡ δικὴ μας μουσικῇ,
 ἦρθε κι' ἡ Ληξουριώτικῇ.
 Ἦρθαν κυρίες εὐγενεῖς
 τῆς μόδας τῆς μπαταίας,
 ἦρθε κι' ὁ Γιάννης ὁ Τζανῆς
 ὁ ὑπογραμματέας,
 ἦρθαν ἀνδρῶποι σοβαροὶ
 και κόσμος ἐπιτόλαιος
 και ἅπαντα μωρὲ Μαρηὶ,
 τὰ δουρικὰ τῆς πόλεως.

×

Ἦρθε κι' ὁ γέρω Φαρακλὸς στὸ πάτωμα τ' ἀπάνου
 κι' ἐστέναζε κυττάζοντας τὸ κάδρο τοῦ Βαλλιάνου
 κι' ἔλεγε πῶς τὸν γνώριζε πολὺ τὸ μακαρίτη
 κι' ἐδείπνας μὲ δαύτους συχνὰ στὸ Λόντον οἶτον
 και τὴν καρδιά του τῶκανε μὲ λόγια περιβόλι
 μὰ τόσο συγκινητικὰ
 μᾶς εἶπε τὰ συνεβικὰ,
 ποῦ ὄσοι τὸν ἀκούαμε ἐξεδακρύσαμε ὄλοι!

×

Μ. — Ἄς εἶνε ἡ ἀπορὸς ἐπὶ τὸν ἄπορον
 και ζήτω σι ἐπιτροπῆς τὰ μέλη τὰ ἐγγέα.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Γ. — Κι' ἂν ἐρωτᾷς, μωρὸ Μαρῆ, περὶ τοῦ Λευκαδίτη,
κι' αὐτὸς ἐκεῖ παρίστατο μὲ βραδύκοτα νέα
ἀδιακόπως ὁμιλῶν
διὰ τὴν δρεᾶσιν τῶν σχολῶν,
καὶ χαίρω πῶτιρεξε κι' αὐτὸς ὁ παλαιὸς κολέας,
διὰ τὴν ἀνακούφισιν ἀπόρου νεολαίας.

×

Μ. — Ὁ Σύνδεσμος ζήτη' ποῦ δένδρον θὰ μείνῃ
καρπὸς πολυτίμους σιὴ φτώχεια καὶ δίη.

Γ. — Κι' ὁ πρόεδρος ζήτη', πῶ βροῆκε τὸν τρόπο
να φέρῃ ἐν ὄψει τῆς λίρας σιὸν τόπο.

Μ. — Νὰ ζήσῃ κι' ὁ Σάργος ὁ δρῶν ὑπερμέτρως
πεζῶς καὶ ἐμμέτρως.

Νὰ ζῆ κι' ὁ Μιχάλης ὁ ἐκπαλαί δρῶν.

Γ. — Νὰ ζῆ κι' ὁ Κυρίτης τὸ φῶς ἰλαρόν

Ἄντύπας ὁ φίλος

ὁ ὕψιστος στύλος,

να ζήσῃ κι' ὁ Σιάθης ποῦν ἄντρας μὲ θάρρος,

ὁ Μπίρης, ὁ Τσάρος,

ὁ Λέλος,

καὶ τέλος!

— × × × × —

Εἰς Διατόντα

Ἄνέτειλε, Μέσοσανις τὸν εἶδα νὰ ἀγνίσῃ
σελάγισε γὰρ μιὰ στιγμή σιὰ πλάτεια τοῦ Αἰθέρα.

Ἐγραψε τόξο φωτεινὸ, ἐγάθηκε σιὴ δύσι
καὶ μαύρη νύχτα ἀκέπασε τὴ φύσι πέρα, πέρα.

Ξενταψέδες

ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Ἔνας κουμπάρος ἀγαπημένος,

ἦτανε λίγο συναχωμένος

κι' ἀνόρως πήγε σὲ μιὰ κουμπάρα

γὰρ νὰν τοῦ κάμη καμμιὰ γαργάρα

κι' ἄλλα συνήθη μαλαχτικά,

καὶ μὲν γυναίκεα, μὰ πρακτικά.

Τὸ γλυκοχάραμα ἢ ὠρα ἐξῆ,

πῶρχοντ' ἢ γίδες καὶ τὰ τραγιά

εἶχ' ὁ κουμπάρος καλλιτερέψει

καὶ τῆς κουμπάρας ἄφηνε γειά.

Μὰ ἢ κουμπάρα ἢ κακομοῖρα

πῶβραζε τσάγια βίρα καὶ βίρα,

καὶ δὲν ἐβγήκε θηλενωμένη,

ἔμειν' ἐκείνη συναχωμένη!

Φλάκ-Φλούκ.

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΟΙΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

(Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὸ ἀπαγγελθὲν ὑπὸ τοῦ κ.
Σάργου ποίημα κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς ἐορτῆς, διὰ νὰ τὸ
ἀπολαύσουν ὅσοι δὲν ἠτύχησαν νὰ τὸ ἀκούσουν ἐκεῖ ἀ
παγγελλόμενον.)

Ραγίζει ἀνθρώπινη καρδιὰ καὶ λήπης δάκρυ σιάζει
κι' ἀπ' τὴν πολλὴ συγκίνησιν βαρεῖα ἀναστενάζει
ὅταν στοὺς δρόμους συναντᾷ παιδιὰ θορανεμένα
γυμνά καὶ ἀνυπόδητα, φτωχὰ καὶ πεινασμένα!

Πλάσματ' ἀνθρώπινα κι' αὐτὰ ποῦ γὰρ κακὴ τους μοῖρα
τοὺς πέθανε ἢ μάννα τους, ἢ ἔχουν τὴ μάννα χῆρα
περιπλανῶντ' ἐδῶ καὶ ἔκει αὐτὰ ποῦ ἐννοεῖται
τὰ θέλει αὔριο ἢ πατρὶς νᾶναι χορηγοὶ πολῖται.

Χρηστοὶ νὰ γίνουν πῶς μορεῖ ἂν μείνουν ὅπως εἶναι;
Θὰ τὰ στολίσουν ἄρά γε αἱ δάφναι κι' αἱ μυρσῖναι
τῆς ἐργασίας κι' ἀρετῆς; Ἡ μήπως τὰ προσμένει
ἢ φυλακὴ... νὰ λέγονται κι' αὐτὰ φυλακισμένοι;

Καρδιὰ ποῦ δὲν μαλάσσεται μὲ ἠθικῆς ζυμάρι
δὲν ὀνομάζεται καρδιὰ ἀλλὰ σκληρὸ λιθάρι
καὶ τὸ παιδί ποῦ μέσα του τέτοια καρδιὰ ἀφίνει
δὲν διαφέρει τίποτε ἀπ' ὅλα τᾶλλα κτήνη.

Ἄλλὰ ἐργατὰι βρέθηκαν ἀλληλοβοηθούμενοι
ὑπὸ ἐνοτίκτων εὐγενῶν καὶ ἱερῶν ὠδοῦμενοι,
λάτραι προόδου κι' ἀρετῆς κι' ἰδανικῶν σπανίων
κι' ἴδρυσαν γὰρ νὰ ξώσσουνε τὰ ἄπορα, Σχολεῖον!

Τὸ κάμαν γὰρ νὰ βγάλουνε τ' ἀπόκληρα ἀπ' τὸ κρῖμα
ποῦ φέρ' ἢ κακοήθεια
κι' ἐπὶ αὐτὸ τὸ ἔδαφος ποῦ μοιάζει μ' Ἄγιο βῆμα
μεσ' τῶν μικρῶν τὰ σιτήρια
θὰ ριζωθοῦν πολλὰ καλὰ τὰ γράμματα, ἢ θρησκεία
μιὰ μέρα νᾶν' ὠφέλιμα κι' αὐτὰ σιὴν κοινωνία.

Τοιούτων φώτων δὲν μορεῖ ποτε νὰ στερηθοῦνε
σιὰ σχολικά τὰ ἔτη τους,
γιατ' ἄγια νᾶν τὰ χῶματα τῆς γῆς ὅπου κρατοῦνε
τὸν μέγαν εὐεργέτη τους,
ποῦ τὸν νομίζω Ἄγιον, τὸν ΠΑΝΑΓΗ ΒΑΛΛΙΑΝΟ
ποῦ φρόντισε γὰρ τὰ φτωχὰ καὶ μὲ τὸ παραπάγω.

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΙΦΕΡΟΥ

Εἴν' ἢ σκιά τοῦ τώρα δῶ σιὴν τελετὴ τὴν ἱερὰ
κι' ἔχει ἀπλωμένα τὰ φτερά

για να σκεπάξη αιώνια την φτώχεια, την ορφάνια
μέσ' σὲ στιγμή που τοῦ φορεῖ ἡ δόξα τὰ στεφάνια.

Συχώρια καὶ μνημόσυνα βαθεῖά ἀπ' τὴν ψυχὴ τους
σιέλλουν ἡ χήρα, τὸρφανό.

καὶ σι' ὄνομά του κάνουνε πιστὰ τὴν προσευχὴ τους
που πάει ψηλὰ στὸν οὐρανό!

Κι' ἐγὼ σιὴν κάθε μιὰ φωνὴ τὴ συγκεινημένη
προσθέτω τὴ δική μου
καὶ μέσ' ἀπ' τὴν ψυχὴ μου,

δέομ' ἡ Ἄπορος Σχολὴ πάντοι' εὐλογημένη
νὰν ἀπ' τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ, κί' ἐν τάχει νὰ σκορπίση
τοὺς ἀγλαοὺς της τοὺς καρποὺς που μέλλει νὰ βλαστήη!

Δ. ΣΑΡΛΟΣ

Δικηγόρος.

Σ. Ζ. Κι' ἐγὼ λοιπὸν, συνάδελφε, θὰ δεηθῶ στὸ τέλος,
εὐλογημένος ἐκ Θεοῦ νᾶσαι καὶ σὺ ὡς μέλος!

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Ἐν Ἀργοστολίῳ δὲν ὑπάρχει γεροντοκόρη!

— Τὸ ἀπέδειξεν ἐπισήμως ἡ ἀπογραφή.

— Ὅσαι διέθισαν τὸ ἀκρωτήριο τῶν τριάκοντα ἐτῶν
καὶ πλέευσιν πρὸς τὸ τῶν τεσσαράκοντα, ἐγ, ἀφηγίαν ὄλαι μα-
θήτριαί τευ Ἀρσακείου!

— Ἐνας ἀπογραφεὺς παρετήρησε εἰς κάποιαν ἀπόστρα-
τον δεσποινίδα, ὅτι ἔχει λανθασμένην τὴν ἡλικίαν, καὶ αὐτὴ
τοῦ ἀπήντησε μὲ πολὺ θάρρος, ὅτι ἔτσι ἔγραψε καὶ εἰς τὴν
προηγούμενην ἀπογραφὴν καὶ δὲν τῆς ἔγεινε καμμία παρα-
τήρησις!

— Μία εὐφυὴς κυρία ἔγραψε εἰς τὴν ἐρώτησιν τευ ἐπαγ-
γέλματος, « Βίζιτες. »

— Ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐν Πειραιεὶ Κεφαλλήνων ἐπανη-
γύρησε μεγαλοπρεπῶς τὸν Ἅγιον Γεράσιμον. Μετέβη ἐν σω-
ματι μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις συμπολιτῶν καὶ τῆς Φιλαρμονι-
κῆς Πειραιῶς εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγ. Σπυριδῶνος ὅπου ἐψάλλ-
θη ἡ λειτουργία χοροστατούντος τοῦ ἐπισκόπου Μαντινείας
Σ Γερμανοῦ Μεταξᾶ, καὶ κατόπιν ἐπέστρεψαν ἅπαντες εἰς
τὸ κατάστημα τοῦ Συνδέσμου ὅπου προσεφέρθησαν ἀναψυ-
κτικὰ ἐν πάσῃ ἀφειδίᾳ. Ὁ κ. Παπανδρέου δικηγόρος ἐξε-
φώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ὃ δὲ κ. Ἄγγελ. Μακρῆς
τηλεγραφητὴς ἐνούσιωδὲς ποίημα.

— Ὁ δήμαρχος Ληξουρίου κ. Χρηστάτος εἶνε ὀλίγον ἀ-
ήσυχος μὲ τὸ συμβούλιον τευ, τὸ ὅποιον δὲν πείθεται νὰ

ψηφίσῃ οὔτε πρόεδρον οὔτε εἰσπράκτορα τῆς ἀρεσκείας του.

— Ἡ πλειεψηφία τοῦ συμβουλίου ἐννοεῖ νὰ ὑπεδείξῃ
ὡς πρόεδρον τὸν κ. Παναγῆν Ἰακωβάτον.

Μ' ἄλλους λόγους ἔνα μεῦσι,
που ὁ δήμαρχος δὲν θέλει οὔτε κἂν νὰ τὸ ἀκούσῃ!

— Μετατεθέντος τευ εἰσαγγελέως κ. Κυπριάδου ἀ-
νέλαβε τὰ καθήκοντα του ὁ νέος τοιοῦτος κ. Τσουκαλάς.

— Εἰς τὴν Κηλήνην δὲν ὑπῆρχεν εὐπρόσωπον ξενοδο-
χείον, ἐσχάτως ὅμως ὁ ρέκτης συμπλιτῆς μας κ. Ἀνδρέα
Ματσᾶ συνέστησε τοιοῦτον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ἀριστον
καὶ εἶναι δίκαιον νὰ τὸ ὑποστηρίξουν εἰ μεταβαίνοντες.

— Οἱ ἀρτοποιοὶ ἠλάττωσαν ἐπαισθητῶς τὸ ψῆσιμο, εἰς
δὲ τὰς ἐξοχὰς δὲν στέλλουν καθυλοῦ. Ἄς φροντίσουν λοιπὸν
εἰ ἀρμόδιοι νὰ δώσουν μιαν λύσιν εἰς τὸ ζήτημα προτεῦ
μεινῶμεν χωρὶς ψωμί. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ σι-
του σχεδὸν ἐδιπλασιάσθη καὶ δὲν πρέπει νὰ ἤμεθα αὐστη-
ροὶ πρὸς τοὺς ἀρτοποιούς εὐρισκομένους ἐπὶ τοῦ παρόντος
ἐν τῷ δικαίῳ των.

— Πωλεῖται ἡμῖν θεωρεῖον τῆς κάτω σειρᾶς εἰς τιμὴν
συγκαταβατικὴν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

— Ἐνεικιάζεται τελείως ἐπιδιορθωθείσα ἡ οἰκία Ευθείᾳ
παρὰ τὴν Ἰονικὴν Τράπεζαν, ὅπου ἄλλοτε ἡ Διεύθυνσις
τῆς ἀστυνομίας.

Ὁ Νεοσύλλεκτος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ἐν Κουρκουμελάτοις ἐλαιοτριβεῖον Ρόκου Βερ-
γωτῆ ἤρξατο τῶν εργασιῶν του ἀπὸ τῆς 28 Ὀκτω-
βρίου. Παρακαλοῦνται δὲ οἱ κ. κ. πελάται νὰ κομί-
ζωσι τὰς ἐλαίας των καθαρὰς ἀπὸ φύλλα καὶ ἄλ-
λας ἀκαθαρσίας, καθόσον τὸ κατάστημα θὰ ἀγοράξῃ
τὸ ἐλαιόλαδον, μὲ τὴν ἰδίαν τιμὴν που ἀγοράζεται
καὶ εἰς Ἀργοστόλιον. Νὰ λάβουν ὅμως ὑπ' ὄψιν οἱ
πωληταί, ὅτι μόνον διὰ τὰς καθαρὰς ἐλαίας θὰ ἡ-
μεθα ἀγορασταί.

Ὁ Διευθυντὴς ΡΟΚΟΣ ΒΕΡΓΩΤΗΣ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 231 τῆς 8 Μαΐου 1906 ἀπο-
φάσεως τῶν ἐν Κεφαλληνία Πρωτοδικῶν, ἐγένετο
δεκτὴ ἡ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1906 ἀγωγὴ τῆς Ἑλέ-
νης Η. Βανδώρου, συζύγου Γερασίμου Βασιλάτου
Μαρουδῆ κατοικοῦ Χαλικερῆς τοῦ δήμου Δολιχίου
κατὰ τοῦ Γερασίμου Βασιλάτου Μαρουδῆ τούτου,
κατοικοῦ ὠσαύτως, περὶ διαλύσεως τοῦ μεταξὺ αὐ-
τῶν ὑφισταμένου γάμου καὶ ἐκηρύχθη οὗτος διαλε-
λυμένος. — Ἐν Ἀργοστολίῳ 23 Ὀκτωβρίου 1907

Ὁ πληρεξουσ. δικηγόρος τῆς ἐναγοῦσης

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΒΙΛΑΝΔΟΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ
ΤΥΠΟΙΣ «ΔΕΟΝΤΟΣ» Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΣ ΜΟΥ ΔΗΜΟΤΑΣ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ.

Ἐπειδὴ ἕνεκα τοῦ κατ' αὐτὰς ἀναφεύμενος μεταξύ ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Δημάρχου Ληξουρίου ζητήματος διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ μισθώματος τῶν δημοτικῶν φόρων εἰς τὸν δῆμον Ληξουρίου, ἐψηφίσθησαν τινὲς κληροδοηταὶ μοι νὰ διαδίδωσι ὅτι θέλω νὰ σφετερισθῶ τοὺς δημοτικούς φόρους, ἢ νὰ δυσχεράνω τὴν διοίκησιν τοῦ δήμου διὰ τῆς ἐλλείψεως τῶν πρὸς τοῦτο μέσων, δημοσιεύω τὸ κάτωθι ἔγγραφον ὑπερ-ἐκτιμώμενος πρὸς τὸν κ. Δημάρχον Ληξουρίου εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐπ' ἀριθ. 58 τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1907 ἔγγράφου τοῦ δι' οὗ μοι ἐδήλωσεν ὅτι με ἐκήρυξε ἔκπτωτον τῆς ἐνοικιάσεως, ὡς γίνουσι γνωστοὶ οἱ νόμιμοι λόγοι δι' οὓς ἀρνούμαι τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθώματος ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ε. ἔτους.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διονύσιου Μιχαὴλ Βουτσινᾶ.

Πρὸς

τὸν κ. Δήμαρχον Ληξουρίου.

Διὰ τοῦ ἐπ' ἀριθ. 58 τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1907 ὑμετέρου ἔγγράφου ἀθημερὸν κοινοποιηθέντος μοι, μοι δηλοῦτε ὅτι με κηρύσσετε ἔκπτωτον τῆς ἐνοικιάσεως τῶν δημοτικῶν φόρων ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων τοῦ τέως δήμου Παλίων τῆς συνομολογηθείσης ἀρχικῶς μὲν διὰ τῶν συμβολαίων ἐπ' ἀριθ. 2613 τῆς 27 Φεβρουαρίου καὶ 2630 τῆς 7 Μαΐου 1907 τοῦ συμβολαιογράφου Γερ. Αουζέρη μεταξύ τοῦ εἰρημένου δήμου καὶ τοῦ ἐνοικιστοῦ Ε. Μηνιάτη, εἶτα δὲ διὰ τοῦ ἑτέρου συμβολαίου ἐπ' ἀριθ. 2820 τῆς 7 Μαΐου 1907, δι' οὗ ὑπεσιγλήθη ἐγὼ εἰς ἀπάντη τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τὰ πηγάζοντα ἐκ τῶν ἐνοικιάσεων τούτων τοῦ εἰρημένου ἀρχινοικιστοῦ, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν κατέβηλον παρὰ τῷ Ταμίᾳ Κεφαλληνίας τὴν μηνιαίαν δόσιν ἐκ τοῦ μισθώματος τρέχοντος μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἀνερχομένην τῶν μὲν ὠνίων εἰς δραχ. 752. 09 τῶν δὲ ἐμπορευμάτων εἰς δραχ. 3102. 92, καθ' ἃς ἀνέλαβον ὑποχρεώσεις διὰ τῶν εἰρημένων μισθωτηρίων συμβολαίων.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι μισθώσας τοὺς δημοτικούς φόρους τοῦ δήμου Παλίων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1907, ἀνέλαβον τοιαύτην ὑπόχρεωσιν ἀπέναντι τοῦ εἰρημένου δήμου, ἀλλ' ἢ ὑποχρεώσις μοι αὕτη, τοῦτο μὲν ὑφίσταται ἀπέναντι τοῦ ἐκμισθωτοῦ τοῦ δήμου Παλίων, ἐν δικλυσθέντα καὶ μὴ ὑφιστάμενον πλέον, δὲν ἐκπροσωπεῖ βεβίαιως ὁ δῆμος Ληξουρίου, τοῦτο δὲ ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἢ τῆς μισθώσεως σύμβαισις ἐφ' ὅσον δῆλον ὑφίσταται τὸ διὰ ταύτης μισθωτὴν ἀντικείμενον ἦτοι οἱ δημοτικοὶ φόροι. Ἀλλὰ γνωστοῦ ἔντος ὅτι οἱ δημοτικοὶ φόροι δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην τοιοῦτοι ἀλλὰ προαιρετικοὶ (ἄρθρον 1ον Νόμον ΕΗ' τοῦ ἔτους 1847), δὲν δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ συνεπῶς νὰ θεωρηθῶσιν ὑφιστάμενοι καὶ εἰσπρακτέοι, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει περὶ τούτου ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ ὑπερ οὗ εἰσπράττονται δήμου, νομίμως ἐγκαιριμένον.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τοιοῦτο ψήφισμα ἐπιβάλλον δημοτικὴν φορολογίαν ἐγένετο ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ ἐκλιπόντος ἤδη δήμου Παλίων, τῆ βᾶσει τοῦ ὁποίου συνομολογήθη ἢ περὶ ἧς πρόκειται ἐνοικιάσις, ἀλλὰ τὸ εἰρημένον δημοτικὸν συμβούλιον ἐδικαιώθη νὰ ψηφίσῃ δημοτικούς φόρους μόνον ὑπὲρ τοῦ δήμου Παλίων καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον οὗτος ὑφίστατο, συνεπῶς ἐκλιπόντος τοῦ δήμου Παλίων, τοῦ προσώπου δῆλον ὅτι ὑπὲρ οὗ ἐψηφίσθησαν οἱ φόροι, πρὸς μὲν ἀνευ υποκειμένου δικαιούχου ἢ ψηφισθεῖσα

δημοτικὴ φορολογία, ἣτις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὑφιστάμενη ὑπὲρ τοῦ δήμου Ληξουρίου, ὅστις κατὰ τὸν χρόνον τῆς ψηφίσεως δὲν ὑπῆρχε, καὶ τὸν ὅποιον δὲν ἐξπροσωπεῖ τὸ ψηφίσαν ταύτην δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ ἐκλιπόντος δήμου Παλίων.

Τούτου τεθέντος, ἀνευ ἀντικειμένου καὶ ἄκυρος ἐντελῶς παύσεται ἢ μεταξύ ἐμοῦ καὶ τοῦ δήμου Παλίων διὰ τῶν βηθέντων συμβολαίων συνομολογηθεῖσα μίσθωσις πέραν τῆς 30 Σεπτεμβρίου ε. ε. ὅτε ἐπῆλθεν ἡ διάλυσις αὐτοῦ, μὴ τίκτουσιν οὔτε δικαιώματα ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς εἰσπραξίν δημοτικῶν φόρων, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ὑποχρεώσεις πρὸς καταβολὴν τοῦ μισθώματος, πᾶσι δὲ τυχόν γενομένην παρ' ἐμοῦ εἰσπραξίς δημοτικῶν φόρων μετὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ε. ε. εἶναι ἄκυρος, τίκτουσιν ὑπὲρ τῶν φορολογηθέντων τῶν τοῦ ἀχρεωστήτου ἀγωγῆν.

Ἀσχετὸς ὅμως τοῦ ζητήματος τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ δημοτικῆς φορολογίας μετὰ τὴν 30 Σεπτεμβρίου ε. ε. ὅτε διελύθη ὁ δῆμος Παλίων, ἡ φορολογία αὕτη καὶ ἂν πρὸς στιγμὴν παρὰ πᾶσαν νομικὴν διάταξιν καὶ λογικὴν ἐρημναίαν τοῦ Νόμου ἤθελε θεωρηθῇ ὑπάρχουσα καὶ ὑφιστάμενη, ἐν οὐδεμίᾳ ὅμως περιπτώσει εἶναι δυνατόν νὰ κριθῇ ὡς ὑπάρχουσα ὑπὲρ τοῦ ἀετισυστάτου δήμου Ληξουρίου ὅστις ἀγνωστον συνεπῶς πᾶσις νομικῆς δικτάξεως ὑπεσιγλήθη εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ δικλυσθέντος δήμου Παλίων ὡς καθολικὸς τρόπος τινὰ κληρονομία τούτου.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων καθίσταται πρόδηλον κ. Δήμαρχε Ληξουρίου ὅτι ὑμεῖς μὲν ἀνευ ἐνόμου δικαιώματος ἐνεργεῖτε κηρύσσοντές με ἔκπτωτον τῆς ἐνοικιάσεως φόρων μὴ ἀνηκόντων εἰς τὸν ἐν ἐκπροσωπεῖτε δῆμον, ἐγὼ δὲ οὐδὲ ὅπως ἐν πταίσματι καὶ ὑπερημερία διατελῶ μὴ καταβάλλων ὑμῖν μίσθωμα μετὰ τὴν 30 Σεπτεμβρίου, πρὸς πρόσωπον δῆλον ὅτι μὴ δικαιούχον καὶ διὰ φόρους μὴ ὑπάρχοντα, οὓς συνεπῶς δὲν δικαιούμαι καὶ νὰ εἰσπράξω, καὶ οὓς ἐν εἰσπρακτικῶν ἢ ἐφ' ὅσον εἰσπράξω ὑποχρεούμαι ν' ἀποδώσω λόγω ἀχρεωστήτων πρὸς τοὺς ἀκύρους φορολογηθέντας πολίτας.

Ἐν τῷ κ. Δήμαρχε Ληξουρίου, ὡς ἐκ τῶν ἀρθρῶν 40 καὶ ἐποῦ. τοῦ περὶ συστάσεως τῶν δήμων νόμου ἐξάγεται, ἐν οἷς ἀρθροῖς ἀναγράφονται τὰ τοῦ δημάρχου καθήκοντα καὶ δικαιώματα. οὐδέ ὅπως δικαιούσθε νὰ κηρύξητε τὸν ἐνοικιστὴν τῶν δημοτικῶν φόρων ἔκπτωτον τῆς ἐνοικιάσεως, καθύστερον τὸ τοιοῦτον ἀναγόμενον εἰς τὴν διαχείρησιν τῆς δημοτικῆς περιουσίας (ἄρθρ. 50 ἰδίου Νόμου) εἶνε ἔργον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῶν ἀποφάσεων τοῦ ὁποίου ἐκτελεστής ἐπᾶχθη ὁ Δήμαρχος.

Ἀνακοινοῦντες ὑμῖν τ' ἀνωτέρω σὰς γνωρίζομεν πρὸς τούτοις ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἡμετέρων δημοτῶν ἠρνήθησαν ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου ε. ἔτους νὰ μοι καταβάλλωσι δημοτικούς φόρους διὰ τὰ παρ' αὐτῶν εἰσπραχθέντα εἰς τὸν δῆμον Ληξουρίου ἐμπορεύματα καὶ ὠνια, καὶ ὅτι ἐξακολουθῶ καὶ θέλω ἐξακολουθῆσαι παριστάμενος καὶ βεβαιῶν τοῦ λοιποῦ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸν δῆμον ἐμπορευμάτων καὶ ὠνίων ὡς καὶ τοὺς εἰσάγοντας ταῦτα, ἀλλὰ καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἐκβιάσω αὐτοὺς ἐφ' ὅσον ἀρνοῦνται τὴν πληρωμὴν φόρων, τὰ δὲ τυχόν εἰσπραχθέντα ἢ εἰσπραχθησόμενα παρ' ἐμοῦ ποσὰ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου ε. ἔτους εἶμαι εὐταίμως νὰ καταβάλλω μετὰ τῶν ἀνεισπρακτικῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως εἰς ὃν ἡ ἀρμοδίᾳ δικαστικῆς ἀρχῆς ἤθελε κρίνει δικαιοῦχον, ἢ θέλω ἀποδώσω εἰς τοὺς φορολογηθέντας ἐν ἢ αὐτῇ ἀρμοδίᾳ ἀρχῇ ἤθελε κρίνει ὡς μὴ ὑπάρχουσαν δημοτικὴν φορολογίαν.

Ἐν Ληξουρίῳ τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1907.

Ὁ γνωστοποιῶν

Διονύσιος Μ. Βουτσινᾶς.